

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos L. — Izdan in razposlan dne 24. avgusta 1904.

Vsebina: Št. 92. Razglas o dopustilu dveh z električno silo obratovanih malih železničnih prog s pravilnim tirom v Pulju.

92.

Razglas ministrstva za železnice z dne 18. avgusta 1904. l.

o dopustilu dveh z električno silo obratovanih malih železničnih prog s pravilnim tirom v Pulju.

C. kr. ministrstvo za železnice je na podstavi in po določilih zakona o dopuščanju železnic nižjega reda z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) v porazumu z udeleženi c. kr. ministrstvi in s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom po pogojih in načinih, bliže ustanovljenih v naslednjem, delniški družbi „Istrska družba za električne in male železnice v Pulju“ dodelilo zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat dveh z električno silo obratovanih malih železničnih prog s pravilnim tirom v Pulju in to: a) od državnega kolodvora skozi Via della Stazione, Corsia Francesco Giuseppe, Via del Mercato, Via dell'Arsenale in Via Policarpo do marmarske plavarnice in b) od marmarske kazine skozi Via Zaro, Via Giulia in Via di Circonvallazione do Valerijinega parka.

§ 1.

Za dopuščeno železnico uživa koncesijonarka finančne ugodnosti, navedene v členu V skraja omenjenega zakona.

Doba v členu V., lit. d) zgoranjega zakona omenjenih oprostil od davkov se ustanavlja na 15 let, računa od današnjega dne.

§ 2.

Koncesijonarka je dolžna, dokončati gradnjo skraja oznamene železnice najpozneje v enem letu, računa od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu in pa po njej tudi vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bo držala zgoranjega roka za gradnjo, mora koncesijonarka na zahtevo državne uprave dati primerno zagotovilo v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novi varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 3.

Da izdela dopuščeno železnico, se podeljuje koncesijonarki pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je koncesijonarki dodeliti tudi za stran tistih dovlatic, ki bi se imele narediti, in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§ 4.

V kolikor bi se v napravo dopuščene železnice rabile javne ceste, mora koncesijonarka dobiti privolilo tistih, ki so dolžni vzdrževati té ceste, oziroma tistih oblastev ali organov, ki imajo po

veljajočih zakonih pravico dajati privolilo v rabo ceste.

§ 5.

Koncesijonarka je dolžna plačati stroške z napravo in obratom s početka oznamenjene železnične proge zavisnih ukrepov v varstvo nemotenega obrata ob času dopustila te proge že obstoječih državnih telegrafskih in telefonskih vodov, zlasti tudi stroške za eventualno preložitve teh vodov.

§ 6.

Koncesijonarki se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati vsebine te dopustilnice in pa tehniških dopustilnih pogojev, ki jih postavi ministrstvo za železnice, pa tudi semkaj merečih zakonov in ukazov, zlasti zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), v kolikor se po določilih v oddelku B zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) uporabljajo za male železnice, potem zakonov in ukazov, ki se morebiti dadó v bodoče, naposled pa še tega, kar ukažejo ministrstvo za železnice in sicer poklicana oblastva.

§ 7.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, všteti nabavo vozil in pa dotacijo glavnične reserve, in se izkažejo, kakor gre, prištevši interkalarne obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakoršni drugi stroški.

Ako bi bilo po porabi odobrene napravne glavnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravnim glavnicam, če privoli državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gre.

Vso napravno glavnico je v času, dokler bode trajalo dopustilo, odplačati po razdolžnem črtu, ki ga odobri državna uprava.

§ 8.

Koncesijonarka je dolžna, po železnici dajati vožnjo zastoj podčastnikom in ordonancam, ki so vsak čas v službi.

O natančnejših načinih, kako naj se to godi, se je dogovoriti s pristojnimi vojaškimi oblastvi.

Koncesijonarka je dolžna, oddajaje službe ozirati se v zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojstva, vojne marine in deželne brambе.

§ 9.

Kadar bi vsled svečanosti, krdelnih pohodov, parad, potem napravljanja kanalov, polaganja cevovodov itd. oblastva štela, da je začasno ustaviti obrat po kakem kosu dopuščene železnice, tedaj mora koncesijonarka brez upora slušati dotične naredbe oblastev, ne zahtevajoč nobene odškodnine za izgubo, ki ji nastane s tem, da se obrat začasno ustavi.

§ 10.

Državni uradniki, nameščenci in služabniki, ki po ukazilu oblastev, nadzirajočih upravo in obrat železnic, ali pa v obrambo koristi države rabijo železnico vsled dopustila ali iz dohodarstvenih ozirov in se izkažejo z uradnimi potrdilnicami, ki jih v njih poverilo izdaje c. kr. ministrstvo za železnice, se morajo prevažati s potno prtljago vred brezplačno.

§ 11.

Koncesijonarka je dolžna, pošto in pa služnike poštne in telegrafske uprave prevažati z vsemi v voznom črtu navedenimi vlaki.

Za to opravo in pa za druge oprave v namene poštnega zavoda sme koncesijonarka zahtevati primerno odplato, ki se določi z dogovorom.

Dopisi, ki se gledé uprave male železnice pišejo med ravnateljstvom ali predstojništvom malega železniškega podjetja in med podrejenimi mu organi ali pa med temi samimi, se smejo prevažati po služnikih železničnega zavoda.

§ 12.

Koncesijonarka je dolžna, poskrbeti za oskrbo svojih uslužbencev in njih svojcev v onemoglosti in

starosti in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železnično podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesijonarko, kakor pri blagajnici imenovane zveze.

§ 13.

Koncesijonarka je dolžna, na zahtevo ministrstva za železnice podati pravočasno statistične izkaze, potrebne za sestavo letne železniške statistike.

§ 14.

Dopustilna doba in ž njo vred v § 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na čas do 31. decembra 1953. l. in mine po tem roku.

Državna uprava smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roka izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v § 2 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu § 11 lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§ 15.

V § 8. zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) ustanovljena državna pripadna pravica se ne uporablja o dopuščeni železnici.

§ 16.

Koncesijonarka nima pravice, razen ko bi to izrečno dovolila državna uprava, obrat dopuščene železnice prepustiti tretjim osebam.

§ 17.

Državna uprava ima pravico se prepričati, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

§ 18.

Državni upravi se pridružuje pravica, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Witte s. r.

